

mandsbanken og med Hensyn til Optagelse af Laan i Udlandet.

Altsaa, der er vel andre Aarsager, men den tidligere Regering har selv i alle sine Bemærkninger til de Forslag til Valutaens Forbedring, som er fremsat i sidste Samling, nævnt Nødvendigheden af en Indskrænkning af Importen, og naar man da skaber en Central, som skønner over, hvad al Valuta skal anvendes til, kan der ikke gives nogen som helst saglig Begrundelse for at unddrage Centralen fra at kunne skønne over, om Valutaen anvendes til nyttig Import. Det forekommer mig ogsaa, at det danske Landbrug, som i en særegen Grad forsyner det danske Samfund med fremmed Valuta, er i allerhøjeste Grad interesseret i, at denne Valuta anvendes paa forstandig Maade, at den ikke anvendes til en skadelig, overflødig Import, en Import, som tilmed kan medføre, at Landets Mønt yderligere falder. Der er ingen, som er mere interesseret end netop Landbruget i, at den Valuta, som det selv hjembringer, anvendes til at fremskaffe nyttig Import og ikke unyttig Import her til Landet.

Jeg tror derfor, det er ganske rigtigt, at den højtærede Statsminister i sit Forslag har lagt en Hovedvægt paa at give Centralen en Bemyndigelse til ogsaa at skønne over Importen, og det er jo i nøje Overensstemmelse med, hvad vi fra vor Side under Forhandlingerne i det saakaldte Guldoldudvalg før Valget fremhævede. Det bliver derimod et Spørgsmaal, om den Maade, hvorpaa det er foreslaaet iværksat, er den bedste. Det ærede Medlem, der er Ordfører for Socialdemokraterne, Hr. Trier, fremhævede, at det var rigtigt, at man kun havde skabt et Maskineri, et Instrument eller en Ramme, som kunde udfyldes, for det gjaldt i denne Sag om at kunne handle hurtigt. Jeg tror, at det ærede Medlem tager en lille Smule fejl. Jeg tror ikke, det er den hurtige Handling, der her er det afgørende, men at det er den rigtige Handling, den rigtige og velovervejede Handling.

Desuden vilde jo det højtærede Ministerium vide, at naar det formede sit Forslag, som det har gjort, fik man hele Skyllen om Loven af 7. August igen. Det maatte man vide: saa vilde Haarene rejse sig paa den tidligere Statsministers Hoved, og det ærede Medlem Hr. Pürschel vilde tale om Hulen, hvis Spor skræmmer o. s. v. Alt dette ved vi meget godt, og det ved ogsaa det nuværende Ministerium, og man ved ogsaa, at alt dette kun er noget paa-

taget Væsen, som stammer fra Tiden 1919—20, hvor man skulde foretage den store Aktion mod den daværende Regering; thi saa længe der var Brug for Loven af 7. August, var man fra den Side i Salen, som repræsenteres af de to Herrer, i højeste Grad tilfreds med den. De Herrer synes at have glemt — thi det fremhæves ofte fra deres Side, at det var i et overilet Panikøjeblik, at man den 7. August vedtog denne Lov, og at den derefter blev misbrugt paa en Maade og i et Omfang, som intet Menneske kunde have tænkt sig —, de Herrer synes ganske at have glemt, at da der var gaaet halvandet Aar, hvor Loven var blevet brugt og misbrugt, aldeles som de Herrer senere skildrede det, vedtog de alle sammen enstemmigt en mægtig Straffeskærpelse for Overtrædelse af denne Lov. Med andre Ord, de godkendte fuldkommen Lovens Anvendelse og gav Regeringen alle mulige Midler til yderligere at haandhæve den, efter at de havde set, hvorledes den blev benyttet. At det er paataget Væsen, er jeg altsaa ganske klar over; men den højtærede Statsminister maatte vide, at naar han formede sit Forslag saaledes, var de to Partier næsten nødsaget til at sige det, de nu har sagt, thi dertil har de bundet sig ved alt for mange Aars tomme Agitation.

Derfor tror jeg, det havde været klogere, om man havde sagt direkte, hvad det er, man vil gøre, ikke havde skabt dette „Instrument“, dette „Maskineri“, som kan bruges til hvad som helst, men ganske simpelt havde sagt, hvad det er, man vil gøre. Thi hvis man ganske simpelt vilde sige, hvad man vil gøre, vilde en hel Del af de Betragtninger, som føres frem af de to Herrer, forsvinde af sig selv. Socialdemokratiet har selv i sit Valutaforslag før Valget peget paa, at det, det for Øjeblikket gælder om, er at formindske Luksusimporten. Det samme har vi paa peget. Det er dette, det for Øjeblikket drejer sig om, og alle de Betragtninger, som føres frem om Industribeskyttelse, og alle de Betragtninger vedrørende Vanskeligheder fra Czekoslovakiet o. s. v., som tidligere har været nævnt, forsvinder, naar Spørgsmaalet stilles saaledes, som det virkelig bør stilles. Ogsaa Spørgsmaalet om en Fordeling, en Rationering, Prisregulering synker jo ned til at være et Spørgsmaal af ganske underordnet Betydning, naar det er disse Luksusvarer, hvis Import man foreløbig vil begrænse eller i nogen Tid standse. Derfor tror jeg, det havde været klogere, om man